

man af Embedsmanden, at han skal stille sig i Spidsen for denne Virksomhed. Overhovedet ved alle Leiligheder, hvor man gaar frem cor-
porativt, s. Ex. naar man vil afholde et pa-
triotisk Festsmaaltid, forlanger man af disse
Embedsmænd, at de skulle være med. Em-
bedsmanden skal vistnok være forsigtig i saa
Henseende; jeg indskræper stærkt, at han skal
holde igjen; men jeg siger, at han ikke har
det i sin Magt at bestemme, hvad der hører
til at leve med de nogenlunde velhavende Bor-
gere; det er dette, jeg har gjort gjældende, og
det troer jeg har sin fulde Sandhed. Jeg har
anseet det for min Pligt engang at udtale dette.
Man skal ikke gaae af veien for at sige, at Embeds-
manden skal være stillet saaledes, at han kan
leve anstændigt og være uafhængig. Jeg for-
langer ikke noget Overflødig, og jeg troer hel-
ler ikke, at man kan sige, at det er overdrevent
at forlange, at en Mand, der skal have gjen-
nemgaaet en lang og streng Forberedelse, og
som i en lang Række af Aar har været i lavere
Embeder — man springer ikke ligesaa Candidat
til Herredsfoged — skal, naar han endelig bli-
ver sat i Spidsen for et District paa 10 til 15,000
Indvaanere, have 2,500 Rb. om Aaret. Man
kan ikke gaae ned herunder, naar man vil have dhg-
tige, uafhængige og tilfredse Embedsmænd, til-
fredse taget i den Betydning, som jeg før ubhævede.
Den ærede Taler sagde ogsaa, at jeg havde talt
om, at Embedsmændene burde være stillede saa-
ledes, at de kunde lægge Penge op. Dette har
jeg ingenlunde sagt i Almindelighed. Jeg pleier
at tale meget forsigtig og begrænse mine Ut-
tringer, jeg sagde, at Embedsmanden maatte
i Almindelighed renoncere paa at lægge Noget
op, men at det, naar en Embedsmand paa
Grund af særdeles Dhgtighed tidligere end
sædvanligt havde opnaaet et af de større Em-
beder og han ikke havde nogen talrig Familie
at forsørge, ikke var nogen ubillig Forbring, at
han kunde faae Leilighed til at beholde Over-
flud, saaledes som i de fleste andre Stillinger.
Saaledes har jeg udtalt mig, og med denne
Begrænsning vedkjender jeg mig det fuld-
komment.

Ordføreren: Den ærede 8de Lands-
thingsmand for 2den Kreds (Frølund) har sagt,

at det væsentligt berøer paa et Skøn, hvilket
Resultat man vil komme til. Jeg skal deri
give ham fuldkommen Ret; men jeg troer og-
saa, at det er et Fortrin ved et Skøn, at det
ikke er aldeles løst og svævende i Luften, men
flutter sig til Beregninger. Den ærede Lands-
thingsmand hittede, at jeg støttede mig væsentlig
til Beregninger. Jeg ved ikke, om jeg tør tilæg-
ne mig denne Uttring som en Anerkjendelse, men
jeg troer i alt Fald, at det er fuldkommen
rigtigt ved ethvert Skøn, hvor det er muligt
at støtte sig til Beregninger. Naar den ærede
Rigsdagsmand udtalte, at Embedsmanden ikke
skal leve med de Bedste, men som Borger, vil
jeg tillade mig at gjøre ham opmærksom paa,
at „Borgerne“ ere ikke alene de saakaldte Skatte-
borgere i Kjøbstæderne eller Bønderne paa
Landet, idet vi Andre, der ikke ere i disse Stil-
linger, ogsaa have Krav paa at betragtes som
Borgere i Staten. Jeg vil altsaa bede den
ærede Landsthingsmand om at regne os med
med de Indtægter, som vi have, og naar han
derefter gjør sin Calculé, kan det nok være, at
naar han tager de større aarlige Indtægter,
saavel for dem, der boe paa Landet, som for
dem, der boe i Kjøbstæderne, navnlig i Kjøb-
stæderne tager de store Handlende, der kunne
have en Indtægt af 50,000 til 100,000 Rb.,
naar — siger jeg — han tager dem med, saa
vil han vistnok finde, at de Lønninger, som her
ere foreslaaede for Embedsmanden, ikke ere
over Middels størrelsen. Jeg troer, at man ved
dette Skøn kan støtte sig til Beregninger; jeg
vil bede enhver af de Herrer, efter det Kjend-
skab de have i deres Kreds, at anstille en saa-
dan Beregning, og de ville da vistnok komme
til at erkjende, at hvad der her er foreslaaet,
snarere er under end over det Passende. —
Naturligviis bliver der tillige at tage Hensyn
til, hvad der nødvendigviis bør tages i Be-
trægtning, at den enkelte private Mand kan
indskrænke sine Forhold; han behøver ikke at
omgaaes med de Store. Embedsmanden er nødt
dertil, han er tvungen til at være i Forbin-
delse med og staae i Forhold til de Store,
ligesaa godt som til de Smaa, og maa nogen-
lunde indrette sine Forhold derefter. Han skal
ganske vist ikke være blandt de Første, men
heller ikke blandt de Sidste. Den ærede Taler